

2
ORATIO

ANNIVERSARIA

IN

g. 1027.
THEATRO Collegii Regalis
Medicorum Londin. &c.

A

THEATRO COLLEGI REGIO
ANTWERPENSIS

OMNIBUS
ACTIBUS

ANTWERPENSIS

W. R. K. V. V.

U. D. D. 1800 Oct. 17. 1799

Medicorum Lib. 1799

LONDINI

Printed and Sold by J. R. K. V. V.

Printed and Sold by J. R. K. V. V.

ORATIO
ANNIVERSARIA

~~1484~~ ~~12~~
~~15~~

IN

THEATRO COLLEGII REGALIS

MEDICORUM

LONDINENSIIUM,

Ex HARVEII Instituto,

H. Bankes R.

Habita Die 18° OCTOBRIS, 1743.

LONDINI:

Prostant venales apud J. ROBINSON ad infigne
Leonis aurati in *Ludgate-street*, & Bibliopolas
tàm Londinenses quàm Westmonasterienses.
M DCC XLIII.

ORATIO

ANNO DOMINI MDCCCXXXIII

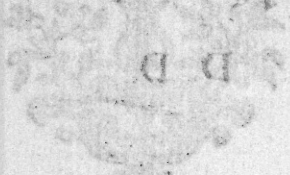
IN DIEBUS QUORUM

COLLEGIUM REGIUM

LONDINENSIS
ORATIO
EX HARVEY INSTITUTO

IN DIEBUS QUORUM

IN DIEBUS QUORUM

ROBERTUS BARNARD

Profratres regis apud J. Tostensen ad indicem
Londinensis Regium Westmonasterii
MDCCLXXXIII

✓

VIRO ERUDITISSIMO
HENRICO PLUMPTRE, M.D.

PRÆSIDI DIGNISSIMO,
SOCIISQUE ORNATISSIMIS

Collegii Regalis MEDICORUM;

HANC

ORATIONEM,

ILLORUM JUSSU

PUBLICI JURIS FACTAM,

Eâ quâ par est observantiâ

D. D.

ROBERTUS BANKES.

B

HEARICO PLUMPTRE, M.D.

FOR AT DISTRICT

НАЧАЛО

MEMORANDUM

conditum monumentum.

Immense animis; has duntaxat
Immortales eminent Virtutes, locuplet
Exuvie corporum. **Epitheta** laudat.
Quid enim? Quantillum non collit

ORATIO HARVEIANA.

EGO verò ac lubens— Quid enim jucundius, quàm defunctorum virtutibus parentari? Quid honestius, quàm laudes, virtutum præmia, amplissimo stipendio redonare? Hæ sunt lacrymæ, Auditores, quibus nos bonorum nostrorum spargimus favillas; grata hæc quotannis commemoratio, perpetua quæ condimus monumenta.

Quid enim? Quantillùm morti cedit? Exuviis corporum depositis, tumulos super immortalè eminent Virtutes, fociisque se immiscent animis; has dùm memores recolimus,

recolimus, quasi in horto deambulantes, ~~suavissimos undequaque flores carpere vi-~~
demur ; nec iniquâ tamen istâ lege, quâ
breves rosas, hæ enim fato superiores, nos
etiâ ~~eripiunt~~ fato. Hinc defunctos,
LINACRUM, CAIUM, HARVEIUM, præsen-
tes intuemini ; hinc perpetuus Collegii
status, perpetua populo defluxit salus.

Felicissimo æternitatis augurio societa-
tem hancce nostram instituit HENRICUS ;
auspicato scilicet isto tempore, in quo, ex
EDOARDI prolapsâ in se coalitâ, cesserat
extinctus furor civilis, pacique redonasset
Britanniam. Quo melius igitur audiret
Pater Patriæ, tam in civibus suis conser-
vandis, quàm in renovandâ prole nume-
rosiori ; optimos undique, LINACRI suâsu,
in unum coëgit Medicos, & suorum sa-
luti præesse iussit ; ut, quibus pepercerit
belli strages, salubriori & diuturniori frue-
rentur vitâ. Patriæ admodum, quod tan-
ta fuerit apud HENRICUM LINACER gra-
tiâ ; vobis vero impenitus gratulor, Col-
legæ Ornatissimi, quod nec Regi, nec
LINACRO

LINACRO sua se spes fefellerit. Quod in annalibus vestris versandis nullâ fordescens liturâ festivè nitet quæque pagina, & illustre resignat nomen, hujusce solennitatis deliciae, & ornamenta. Paucos sanè habuimus, qui nos re ditârunt, paucissimos vero, & in hoc gloriemur licet, paucissimos, inquam, qui non virtutis ampliârunt fundum. Frugi castique hæredes majorum suorum famam sibi solummodo mutuata crediderunt, posteris ingenti cum scœnore persolvendam. Siquid igitur communi sit exemptum sorte, si qua hætenùs pateat immortalitati via, an indecèntè id huic nostræ spondemus societati? Cujus in commune bonum fundantur ædes, quibus ex virtute solâ accrevit Patrimonium.

Lares igitur, & Tutelares nostros intrâ angustos horum parietum limites contineri noluit HARVEIUS, nè privati id modò juris videretur, quod publici esse debuerat. Novit quantum polleant exempla, & quàm mirè omnium allecent animos, amabili nos dedimus contagio, in imitationem erubescimus,

bescimus, in æmulationem accendimur, tandem quasi divinitus impulsī præsriptos extrā fines evagamur, idem fit unicuique laborum cursus, eadem gloriæ participatio.— Sacra hæc idcirco fieri, & majorum vestrorum imagines publicè quotannis exhiberi voluit, ut adoptivos LINACRO suscitaret HARVEIUS.

Primas igitur adsume, LINACER, Literarum & Medicinæ lumen, & dùm tua perlustrem stadia, & labores domi forisque memorem, meæ secundus fac sis Orationi, famæque invigiles tuæ.— Sed nec natales celebrârunt tuos Genethlia, nec, qualis sis futurus, prædixit Orator; altum prorsus de te silentium, tu linguam, tu loquendi donaturus artes. Lethargiæ enim ad instar tacito obrepens gressu omnium mentes consopiêrat Ignorantia; Literaturæ siquid supererat, id in Monachorum scriniis, quasi sepulturæ donatum, quiescebat; suaves licet notaret Titulus reliquias, Atticum hoc cœnare suis vetuit Luxuria, cæteris invidit Superstitio. Te-
nebricosum

nebricosum igitur LINACRO instituendum erat iter, viæ nec dux, nec comes; aversos habuit quamplurimos, secundantem neminem: OXONIÆ, quam splendide dissimilis fui! profectus frustra quærit, quas ipse olim OXONIÆ conditurus est, Philosophiam & Medicinam. Peregrè abi, egregius Exul, proscriptas Itali revocârunt musas; Romæ tuos anhelant amplexus, congeneres te Florentiæ deposcunt animæ; sed nec longas Romæ moras, nec quoscunque tibi honores meditetur LAURENTIUS, Etrusco te diutinum credas cœlo. Ceres altera, coluisti, quas peragrâsti, terras, Britannia nè desis tuæ. Domi reversum majora te manent, Juventutis Principem curæ destinat HENRICUS tuæ, morum felix ac salutis Arbiter! Amplissimos laborum tuorum proventus collige, Principum gratias, optimorum amicitiam: Sed nec in medio laudum tuarum itinere te subducas, nec, quas restituiisti, artes & scientias tecum commorifinas: Improles morieris, LINACER, nisi
&

& has animi tui dotes, æquè ac incerta ista fortunæ bona, legitimo dicaveris testamento. Cavit hoc, & Infantulas, quas tolli jufferat, artes vestræ mandavit curæ; Medicinæ excellentiam perspexit Medicus, & interesse has nimium nobis, quam quas semel in libertatem vindicatas, iterum ut in servitium relabi pateremur. Antecessores igitur vestros in sodalitium sibi adscivit, quod ex HENRICI gratiâ auctoritate stabilivit publicâ; societatem novam suam ipse primus Præses doctrinâ locupletavit, moribus sancivit suis; teneram adhuc ædes intrâ suas comitiis vestris habendis accommodatas enutrivit, quas moriens in perpetuum Apollini consecravit. Quo futuri germinarent Nepotes sui, OXONIÆ cathedras instituit duas, CANTABRIGIÆ unam; charissima hac LINACRIANI amoris pignora fovete, sorores plusquam germanæ, & quotiès festus hicce relucescat dies, totiès orientem salutemini LINACRUM, Literarum & Medicinæ lumen.

Quemnam

Quemnam verò vobis post LINACRUM
potius? quam qui LINAGRO monumentum
exstruxerit, qui ex suo universis innotescit
suspice fidelissimum marmor, F U I
C A I U S.

Salve, CAIE, nomen omni laudum mea-
rum præconio honestius; salva sit ergò
tibi fama tua; ingrati tamen, & indigni
prorsus videremur, si, in hâc annuâ com-
memoratione nostrâ, tacitum te prætermi-
tamus unquam. Ob privata igitur tua in
nos collata beneficia, quod Insignibus istis
gentilitiis nos ditaveris; quod acerrimus
Collegii vindex semper fueris, & stator;
quod Præsidis officium paternâ totiès gesse-
ris curâ; sine te gratiis, te amore, te pie-
tate prosequamur.

Aureum alterum, Collegæ Ornatissimi,
in CALDWALDO ramum agnoscite; si tan-
tus sit vobiscum LINACRI, CAII si tantus
honos, quod ædes hæc fundaverint, &
conservaverint; quâ non CALDWALDUM
reverentiâ accipietis? Cui vel artis ipsius
fundamenta, cui vestrum debetis HAR-
VEIUM. Novit ille, medicinamagrestium

D

ad

ad instar arborum crudos solummodo & immaturos edituram fructus, nî furculi in morem Anatomiae succrescat infitiva, ideoque cum prænobili LUMBLEIO suo prælectiones vobis Chirurgicas instituit. A te igitur, CALDWALDE, hujusce solennitatis natales jure ducimus, quæ tardè admodum, at tempestivè adolescens, sub HARVEIO viriles attingit status. — Parvi res momenti citò citius emergunt; horæ unius, alterius forsan Ostentatio, & Fungus; Artem verò non difficilem minus, quam humano generi necessariam, restituere nè dicam, sed, de novo instituere, plus esset quam quod intra sæculi unius limites sperare possemus, nè id HARVEIO soli hodiernus vindicaret dies.

Philosophia (ex ancillâ quasi in dominam evecta) Medicinam sibi discolorem adeò effinxerat, ut à se nihil abhorreret magis, speciosa sanè incedebat, at incerta prorsus, & vaga; Hesternâ quâ non Hypothesi hodiè superbiens, crastinæ spolium, & ruina; simplicitas ergò sibi restituenda erat

erat sua, & meretriciæ hæ rescindendæ vestes: Hæc CALDWALDI vestri cura, hic erat HARVEII nostri labor.

Simplex Ille, ac si Naturæ filius, patiens & intentus operi, ac si circulationem prævidisset suam, infimos humani corporis recessus penetravit, & cultro famæ suum patefecit iter. Antiquorum industriam sibi præposuit exemplum, seipsum Posteris daturus; Ingenio, peracuto licet, minimum confusus; rationi, nisi ab experimentis sæpius institutis subactæ, parum; veritati unicè consuluit, non ornamentis: Laboriosas enim philosophantium nugas inutile abiecit pondus, secundas tractare partes dedignatus, cum totum sibi vacaret Theatrum. Medicinam igitur non ab HARVEIO restauratam prædicamus, sed de novo instauratam gloriamur; alii se naturæ ministros esse jactarant, Naturæ HARVEIUS obtemperando imperavit: Agendo, & patiando indefessus illam nec in minimis evanescentem, nec in maximis latitantem deferuit; à corde sequax hunc adoritur

PROTEUM,

PROTEUM, per capillares pellucens tubulos, per ingentem Hepatis insequitur molem, per non-amplius-aëreas Pulmonum venas novâ erubescens purpurâ salutabat reducem, & perpetuo ligabat vinculo.

Quod HIPPOCRATI penitus ignotum, quod GALENO incertum semper, & fallax, quod Romanam superius eluserat disciplinam, id vobis omnibus absolutum numeris tradidit HARVEIUS. Pulsuum originem, & causas assignavit, Venæ sectionis morem, & modum; inanem specificorum ablegavit turbam, & rationalem posuit medicinæ basin. Primitiæ hæ circulationis tuæ, uberiores indies fructum reddituræ; neque enim minor tibi, HARVEIE, debetur honos, quod aliis honori portam aperueris; qui ex messis tuæ spicilegio in laudes, in famam inclaruerunt. Spiralem cordis fabricam, reciprocos circuli tui moderantis æstus, LOWERO investigandam dedisti. Bilem, non amplius difficilem, GLISSONIO cohibendam. Intricatos glandularum

dularum Mæandros, ipse enim prætendisti
 filum, rectâ permeavit WHARTONUS viâ.
 Quantâ, quantâ cum luce effulseris, O !
 Sydus HARVEIANUM, tales cum habueris
 orbis tui Satellites.

Privatæ verò munificentiae tantisper
 cedant laudes publicæ, & has intra ædes,
 ferro abreptas, incendio devastatas, bis ab
 HAMÆO vobis restitutas, domesticæ sit
 virtuti locus. Quod si HALÆI nomen
 proximius adjungam, id nec à me præ-
 maturè factum, nec vobis injucundum
 fore arbitror ; pari enim erga vos amore
 flagrabant ambo, dissimili quanquam
 studio. Præsens ille, quodcunque vestrum
 inferviret commodis, dono dedit ; alter
 ad coëmendos libros quingentos mo-
 riens legavit libras ; illi igitur viventi-
 um magis, alteri mortuorum cura ; hic
 APOLLINI suum reædificavit templum,
 alter disjecta undique collegit Oracula ;
 hic ex largitis prædiis sacerdotio perpetu-
 ando consuluit, alter sepulchrale singulis
 exstruxit monumentum. Quid enim aliud
 est hocce HALÆI munus, quam si Biblio-

E

thecæ

theatrum inscripseret vestra, SISTE VIATOR,
 mores animosque in eorum perspice, hic re-
 quiescunt famæ custodes suæ, quos vivos
 requiescere noluit salus publica. — Del-
 phos hosce alteros, Socii Ornatissimi, collo-
 igitur, & ornate; majorum vestrorum
 virtutes assumite, minoribus vestras reddite.
 Foras LINACRI dignitatem, domi frater-
 num HAMÆI animum, utroque ingenuam
 HARVEII simplicitatem æmulemini. Uni-
 cum hoc mihi à vobis exorandum restat,
 ut, quos & quales in societatem admissuri
 estis, cautissime inspiciatis; neque enim,
 licet vos quam libentissime maximos ha-
 beri, ultimos numerari vellem. At Au-
 rantii ad instar mali in perpetuum efflo-
 rescat, sicut hætenus effloruit hocce Col-
 legium, maturo onustum fructu, matur-
 ranti turgidum & pænè oppressum, nec
 deficiuæ interim gemmæ, futuræ ætatis,
 futurorum sæculorum promissa.

HARVEIANUM non amplius moratus
 essem convivium, nî vos, Collegæ Ornatissi-
 mi,

mi, ad Insignia ista conversos spectâssem ;
 cur mihi PELLETTII se à præsidio subdu-
 centis desiderium ? Cur PLUMPTREI hono-
 res nostros nuperrimè averfantis memoriam
 excitâstis ? Illos ego vel consultius omise-
 ram ; frustra enim vos concordēs habeam,
 quod cæteros omnes virtutibus prægra-
 vâssent suis, quod Cathedræ illi auctorita-
 tem, Societati dignitatem attulissent, quod
 nulla unquam nobis secundior arrisisset
 ætas, aut LINACRIANÆ familiæ augustior,
 se in mediâ oratione definiendum sit, &
 dimidiatas illis impertiam laudes. Sed &
 precibus se flecti nostris passus est, &
 exemplo utinâm profuturo, alterum nobis
 annum indulgit PRÆSES ; O ! si prisca
 vobis redirent tempora, aut alterno nos
 regeretis imperio, Amica Sydera. Felix sit
 faustumque futuris oratoribus exordium,
 ita enim PELLETTIO visum fuit ; hanc mi-
 hi provinciam demandavit PLUMPTREUS.

F I N I S.

